

מימין:
הלהקה
המזרחית
רוח, אל שרק,
אורחת
הפסטיבל
של
פאריז

משמאל:
אלאן כמאר,
"הרוצח"
מאואו,
שוכד
הודות
לאוני
הבולטות

לא קל לערוך פסטיבל שלום יהודי ערבי בפאריז...

— מאת גדעון קוצר, פאריז —

הכוונות היו מצוינות. לרכז זמרים ומוזיקאים יהודים וערבים, נציגי כל אומות האזור, לפסטיבל שלום ענק בפאריז. פסטיבל ענק באוהל קירקס ענק בצפון העיר. המארגנים, אנשי אירגון "שורשים ותפוצות" פנו לזמרים, יושבי צרפת ממרבית הארצות והתפוצות, בהם אפילו זמר פלשטינאי אמיתי מבירות בשם אל-כורד. העיקר, אמרו, שיהיה בלי פוליטיקה. אן, קודם כל, באו בעיות פוליטיות. אש"ף, מסתבר, אסר על הזמר הפלשטינאי להופיע וגם איים על כל שאר המשתתפים, אלא שעבורם היה איום מקביל בצעדים משפטיים, אם יפרו את החוזה, מפחיד יותר מאש"ף. אחריכך הגיע תור האיומים של ממשלת אלג'יריה או

לפחות בקהל, ייצגו זמר האידש בן זימט, זמרת לאדינה, להקת המחול והזמר הישראלית "פעמי אביב" זמרת בשם שרה אלכסנדר המתגוררת בצרפת. היא פתחה בנאום ארוך, שנתקבל בהרבה שריקות-בין על דיכוי הפלשטינאים בישראל. אבל אחריכך כשהתחילה לשיר, היו שהצטערו על שלא הניחו לה להמשיך לדבר.

לסיכום: היה פסטיבל עם שירים. לא כל פסטיבל שלום, אולי בפעם הבאה.

הכבאי שדאג לתעסוקה...

עד היום היה נציגה המודש של שיטת "עשה זאת בעצמך" בפעם הצרפתי — אלאן כמאר, הוא הוא "הרוצח מאואו". נר למאר היה שוטף נייע במשטרת אזור אלאן, אשר היפשה הודשים ארוכים את הרוצח שהחלי אומתו על צעירות ארוכיות. שייער, אותן חנק כשרשרת מסיכות אישיות לגמרי. לפני זמן לא רב התברר, כי השוטף למאר לא היה אלא הרוצח המסתורי. מעניין ששמו של למאר הולך לפניו בעיקר בגלל המידע הנדשים שביצע בעקבות הרוצח הנעלב, בעקשנות, לעתים תוך חרוף-נפש ממש. (הוא נטש ברגע האחרון את מכוניתו על פסירכבת בתום "הרק" אימהית וכדומה, כמו בסרטים). אתם מתארים לעצמכם איזה רעש זה עשה כשהתברר שהוא רדף בעצם אחרי עצמו. אגב, זה שהסגיר אותו לבסוף היו אוניו הבולטות. בדיוק כמו לרוצח...

עכשיו קם לו מתחרה רציני. שריפות בלתי מוסברות שכיחו אסמית-בואה לרים השתר ללו במשך שבועות באזור הוטיגרון שבהרי הפירנאים. כבאי האזור האמצעים נאבקו ימים ולילות, תוך סכנת נפשות בלהבות האש המתפשטות. אלא שבימים אלה התברר כי האחראי לדליקת הענק לא היה אלא דניאל לאו, בן ה-10, כבאי אמיץ מכבאי הוטיגרון. בביתו נתגלה מחסן גדול של הומריינפץ ופתיילי-הצתה שבעזרתם גרם לשריפות. כיו לספק לעצמו תעסוקה מעניינת. בעתונים כתבו שלקה בפירור מניה, אבל אנשים אובייקטיבים סבורים כי יש כאן עוד נדון מעורר כבוד של אחריות מקצועית בתקופה זו של אכזבה משתוללת...

מי שודד את ה"מטרו"?

יותר ממאה מעשרי-שוד של קופות ה"מטרו" על פאריז נרשמו בשנה החולפת. השודדים, כך נקבע, פעילים בעיקר בסוף החודש, או קונים מים את "המטרים הכתום" מדי — הוא ה"מטרו" הפריזי של נוסעי ה"מטרו" בפריז, כמינים חרשים הופשי בפרות מ-60 פרנק. הקופות מתמלאות ויש מה למדן. אלא שהשודדים המעטים שנעצרו עוררו סקרנות רבה. שלא כרגיל. לילה אחד נעצר צעיר נושא מכשיר "הוקי טוקי", אשר עמד בקשר עם צעיר אחר שניסה לפצח קופה בעזרת להביות. הוא סיפר סיפור משונה. את השוד במטרו מארגנת לדבריה, רשת שלמה שמניעה — אידיאולוגיים. מדיבר בצרפתים יוצאי אלג'יריה, יהודים וקתולים, המבקשים לתרום בכספם, כלומר לא בדיוק בכספם, להפלת המשטר הנוכחי במולדתם על מנת שיוכלו לשוב אליה פעם.

השופטים התקשו, כמובן, "לבלוע" את הסיפור. אבל מאז, כך מספרים מקורות מסוימים, נלכדו עוד כמה צעירים עם אותו סיפור בדיוק. המשטרה חושדת, כך אומרים, כי מדובר ב"אישיות חשובה מאד" בארגון ה"מטרו" והרכבות של פאריז, המספקת לשודדים הצעירים מניע אידיאולוגי וכן מפות מדויקות ולוחזומנים. החקירה נמשכת. גם הפריצות, עם אידיאולוגיה או בלעדיה.

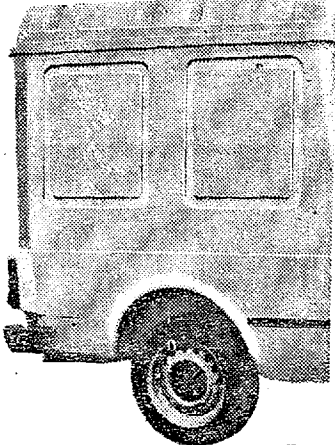
"הרשת" של פאריז

אני עומד לזכות לכם עוד שיישאר רק בניינו. אני היחיד לספר לכם מה זו "הרשת" של פאריז. "הרשת" נולדה מיד אחרי מלחמת העולם השנייה. התברר, כי קוויטלפון רבים שהיכרו הגרמנים והשוואו מכלל שימוש עם השחרור, ניתנים בכליאות לשימוש. מחייגים מספר לא מחובר. התקליט עונה מה שצריך, אבל, בכל זאת, מחכים קצת, ואן — קולות משונים לגמרי מגיעים לאוזניים (אם יש לכם מזל). נפוליאון קורא לג'וזפיין... לואי קורא למארי אנטו אנטו... כמו בימים הטובים של המהחלה. מרגרט צורא כבר ביססה על זה אפילו מחזה וסרט. ברגע זה צריך רק לבחור שם קיד מתאים. (למשל) "אריק קורא לבולדור", או איר שתרצו). ולהיכנס למשחק. הרבה-הרבה זוגות, או הרכבים אחרים, ללילה או ליותר, הכירו בדרך זו. הייתי מוסר לכם כאן ברצון גם כמה מספרים אלמלא השתנו אלה ללא-הרף, מטעמי גיוון ובטחון-שדה. אבל אם, בכל זאת, אתם מבקשים רמו חפשו את המשתמשים במקומות המיפגש הקבועים לאנשי "הרשת". קפה, קורסל, או קפה, אינטרלוד, ואם אתם בראש שלהם או אין בעיות. אגב, מעניין איך זה עובד בארץ. אני חושב שאפשר, מכסימום, לקבוע עם התקליט. לפעמים, אני מגלה סוד נוסף, זה דווקא רווח נקי.

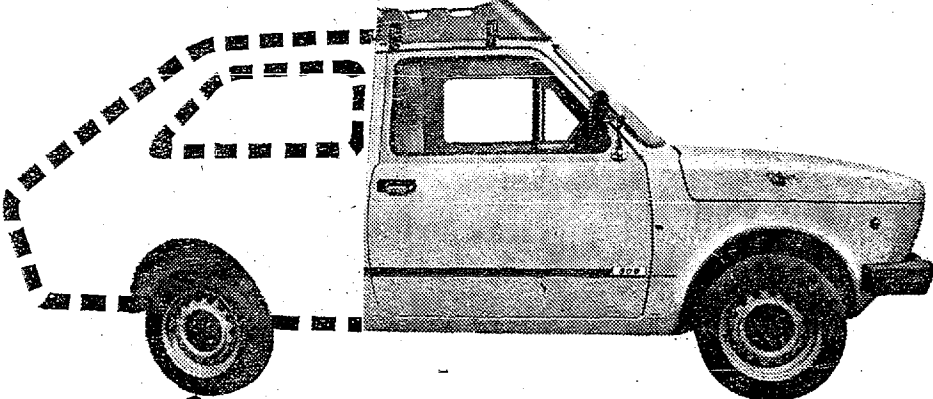
בעיה מוסיקאלית

אולי מישהו יסביר לי את זה. בתחנת המטרו "פאלה רויאל" עומד איש זקן ועיוור ומנגן על כינור, ביד רוטטת, את הימנונו הלאומי, "התקווה". הוא מתעכב בעיקר, שוב ושוב, על השורה, "עוד לא אבדח תקוותנו". ומשמיע אותה בצליל צורם במיוחד. אתו אי אפשר לדבר. אז אני שואל אתכם, מוסיקאים וחובבים, מה הולך כאן? מי שלח אותו? למח הוא עושה את זה? האם הוא עבד פעם ברשות השודד? וזה?

התאמתו תא מטען נוח ורב-תכליתי

למכונית הנוסעים הפופולרית ביותר:

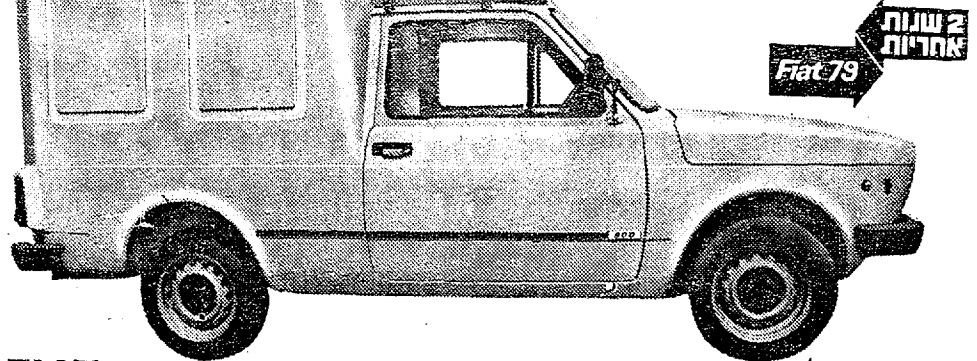

פיאט 127 - פיאורינו (חשא)

במבט מן ההווה זוהי "פיאט 127" הנהוללת, ברמת הגימור הנושלמת שלה. מאחור — תא מטען רב-שימושי הנותאם לטעינה ולפריקה בכל התנאים. זוהי "פיאט 127" — פיאורינו — מכונית אחת שהיא שתיים: יעילה לצורכי עבודה ועסק, נוחה כמכונית נוסעים בעלת ביצועים טובים.

תא הנוסעים של "פיאט 127" — פיאורינו — מעוצב בדיוק כמו "פיאט 127" הרגילה ונאופין בכל אותם יתרונות של מרחב פנימי גדול, מנוע חדש המצטיין בפעולה שקטה ומרכב איורודינמי, שהיכבר את ה"פיאט 127" על מליוני נהגים ברחבי העולם.

נפחו של תא המטען ב"פיאט 127-פיאורינו" הוא 2.5 מטרים מעוקבים. המאפשרים "ניעולת" מירבית למטענים בגדלים מגוונים.

2 שנות
אחריות
Fiat 79

FIAT 127 FIORINO
FIAT

"פיאט 127" זוכה מדוי שנה במקום הראשון במשאל דעת קהל הודות לאיכותה ולאמינותה כמכונית בטוחה ותסכולית.

פיאט מעניק לכל הדגמים 2 שנות אחריות ע"מ התנאים המפורטים במוקסי האחריות.